

på at drive sporveje og omnibusruter på byens område. Den af lovforslaget valgte formulering kan ikke bringes i samklang med denne koncession.

3.

I forslaget § 5 findes en bestemmelse om, at tilladelsen gives på et årsmål, der normalt ikke må være under 5 og ikke over 8 år. En bestemmelse som denne er meget betænkelig for Københavns vedkommende. Som følge af den hastighed, hvormed byen udvikler sig, kan forholdene indenfor så langt et årsmål udvikle sig således, at det er meget ønskeligt og påkrævet, at kommunens egne trafikmidler føres frem til et nyopstået beboelses- eller voksende industri kvarter. Hvis kommunen under sådanne forhold ikke kan bringe en privat omnibuskørsel i det pågældende område til ophør med et ret kort varsel, vil dette kunne virke forsinkende på etablering af nye færdselsordninger eller af nye kommunale linier og derved medføre unødvendige befordringsudgifter og ulejlighed for beboerne og virksomhederne i området. Ud fra disse hensyn har København i de tilladelser, der er givet andre til omnibuskørsel på Københavns kommunes område, indsat en bestemmelse om, at rutens kørsel på Københavns område med 1 års varsel skal ophøre helt eller delvis, hvis magistraten finder dette påkrævet af hensyn til udvidelse af byens offentlige trafikmidler. Man skal herved fremhæve, at en sådan udvidelse ofte sker med driftstab — af hensyn til borgernes ligelige behandling trafikmæssigt set.

Magistraten må anse det for meget ønskeligt, at en sådan ordning bliver opretholdt også efter den nye lov, og man tillader sig derfor at henstille, at der til forslaget § 5 indføres en bestemmelse omtrent som følgende:

„dog kan tilladelsen til kørsel på en kommunes område med eet års varsel bringes til ophør helt eller delvis, når den pågældende kommunalbestyrelse finder dette påkrævet af hensyn til udvidelse af byens offentlige trafikmidler“.

4.

Endnu tillader man sig at henlede opmærksomheden på, at bestemmelsen i den ændrede § 9 om, at den nye lov træder i kraft straks, og at den nugældende lov samtidig ophæves, selvom lovforslaget lader de bestående koncessioner urørt, kan få meget generende følger for adskillige virksomheder, som har deres erhverv ved turistkørsel. Forholdet er nemlig det, at en række andragender om tilladelse til sådan kørsel for tiden er under behandling og overensstemmende med lovens krav herfra omsendt til udtalelse hos en lang række amts- og byråd. Behandlingen af sådanne andragender tager erfaringsmæssigt ret lang tid og vil først kunne ventes afsluttet, umiddelbart før sæsonen for sådan kørsel begynder. Hvis den gamle lov nu bortfalder i den nærmeste tid, vil behandlingen af disse andragender ikke kunne bringes til afslutning under den gamle lov, og følgen heraf må formentlig blive, at det kommende landsnævn må optage disse sager til fornyet behandling. Resultatet heraf må forudses at blive, at de pågældende ikke får de søgte tilladelser før langt ind i sæsonen. Man tillader sig derfor at henstille, om den nye lovs ikrafttræden ikke bør udsættes noget.

Med disse bemærkninger tillader man sig at henstille, at i hvert fald de ovenfor omtalte ændringer indføres i forslaget. Et eksemplar af forslaget — som vedtaget af folketinget ved 3. behandling — vedlægges*), idet man deri med rødt blæk har indføjet de ovenfor herfra ønskede ændringer.

Man tillader sig at anmode om, at der må blive givet magistraten lejlighed til mundtlig overfor det ærede udvalg nærmere at motivere de ovenfor foreslåede ændringer.

Arne Sundbo.

L. Ellebæk.

*) Ikke optrykt.